

Lászlóné, Delley Józsefné, Molnár Andrea, Rozgonyi Éva és Vass Irén. Az elnyerhető minősítés fokozatai szerint Bronz, Ezüst, Arany és Kiemelt Arany oklevelet szerezhettek a párosok a szakmai testület véleménye alapján.

Kedves hagyománya a rendezvénynek az a mozzanat, amikor a bíráló bizottság visszavonul a megismert teljesítmények értékelésére, és az izgatott versenyzők ezalatt felszabadult énekléssel töltik a várakozási időt. Az egyes kategóriák kötelező darabjait ugyanis összkari előadásban szolgáltatták meg a dalosok, látható élvezettel mártóznak meg a közös éneklés élményében. A kétszólamú mesterművek hatása minden korosztály számára átütő erejű volt, a hangulat ünnepvé emelkedett, igazolást nyert *Ittzés Mihály* megállapítása, amelyben a négy füzet tartalmát foglalta össze: „A Bicinia Hungarica enciklopédikus mű: két szólamra redukálva Kodály művészi célkitűzéseinek mikrokozmosza.”

A 21. század második évtizedének végén megnyugvással tapasztalhatjuk, hogy a kezdeti lelkesedés nem hunyt ki, generációk tartották életben a hagyományt, elkötelezett tanárok ápolták tehetséges diákjaik törekvéseit, és napjainkban számos követőjük jár az általuk kitaposott úton. Az idei rendezvény azt bizonyítja számunkra, hogy a társas éneklésnek töretlen a vonzereje, létjogosultsága, és ez a különleges, igényes műfaj a mai gyermekek és fiatalok számára is örömforrás marad.

Dr. Dohány Gabriella
Szeged Városi Kórus egyesület

Szolfézsverseny Törökbálinton

2019. május 11.

Ismét eltelt egy év és megrendezésre került Törökbálinton a *Szőnyi Erzsébet Alapfokú Művészeti Iskolában*, a névadója nevével fémjelzett Regionális szolfézsverseny. A verseny rendezése, szervezése az iskola vezetése és kiváló tanárai segítségével jött létre.

Az idén megrendezett májusi versenyt ez alkalommal *Szőnyi Erzsébet* zeneszerző, zenepedagógus professzorasszony is meglátogatta. Nagy örömünkre szolgált, hogy alkalmunk nyílt személyesen is köszönteni Erzsébet néni 95. születésnapja alkalmából!

Ezúttal is én kaptam a megtisztelő felkérést, hogy a feladat-típusokat és az ehhez kapcsolódó zenei anyagokat összeállítsam az 5 korcsoport számára. Már harmadik éve minden alkalommal egy igazi kihívás számomra ez a munka. Töreksem arra, hogy a verseny méltó színvonalának megtartása mellett, a szolfézst tanuló gyerekek tudásának és életkorának megfelelő legyen a verseny feladatsora. Az előző évek tapasztalatait idén is figyelembe vettem. Ritmusfeladatok, hangköz, – hangzat szerkesztés, hallás és dallamírási gyakorlatokból állítottam össze a versenyfeladatokat.

Az eredmények azt bizonyították, hogy a tanulók jól felkészültek, tudásuk legjavát adták. Sok maximumpontos írásbeli és kiváló lapról olvasási eredmény született. A népdalok örömteli, szép éneklése is emelte a verseny színvonalát. Jó volt látni a mosolygós gyerekeket, szüleiket és tanáraikat az eredményhirdetési ünnepségen. Jól oldották a verseny izgalmát és változatosan egészítették ki a zenei délelőttöt a játékos programok. Szébbnél szebb „műalkotások” készültek Berlioz Fantasztikus szimfóniájának és Muszorgszkij Egy kiállítás képei c. zeneművének hallgatása közben.

A versenyzőkből alakult ad hoc zenekar a díjkiosztón.

Elgondolkodtató egy szolfézstanár számára, hogy van-e szükség ma is ezekre a versenyekre. Természetesen a válasz: IGEN. A „Tudáspróba” a tanárok és diákok számára egyaránt irányt mutat és visszajelzést ad az addig elvégzett munkáról.

A gyerekek szeretnek énekelni és szeretik a versengés izgalmát is. Itt is és más versenyen is, a felkészülés során megszerzett tudás mindenképpen a diákok zenei fejlődését szolgálja. Nekünk tanároknak is szükségünk van más iskolák felé a kitekintésre. Mi is gyarapíthatjuk tanítási eszköztárunkat, lemérhetjük felkészítési hozzáállásukat a megtekintett

versenyek során. Képet kapunk azonos korcsoportú más tanulók tudásáról és lehetőségünk van az egymással való konzultációra is. Élünk ezekkel az adott lehetőségekkel!

A mai tanítási gyakorlatban véleményem szerint, a zenét tanuló fiatalok körében a szolfézs tanulás egyre inkább a tanórákon szerzett élményeken és a közös gyakorlatokon alapszik. A szolfézsórákon sokat éneklünk, hiszen a zenét elsősorban a legkézenfekvőbb hangszerrel, azaz „éneklésen” keresztül ismertetjük meg tanulóinkkal. A legösszetettebb feladat a szolfézs tanulásban a lapról olvasás. Az először látott kottakép hű reprodukálásához, elmélyült zenei tudásra (ritmus, forma, stílus, hangköz, hangzat) és belső hallásra egyaránt szükség van. Ehhez társul egy fontos és elengedhetetlen tényező, a tanuló hang-technikai és érzelmi állapota, mivel meg kell szólaltatnia énekhangját, stílusos szép előadásban a számára ismeretlen zenei részletet. Ez sok gyakorlat nélkül nem hoz igazi eredményt. Ennek fejlesztésére minden tanórán nagy szükség van.

A versenyekre való felkészüléshez sajnos nem mindig elegendő a tanórákon való gyakorlás, az egyéni felkészítés elengedhetetlen. Manapság egyre kevésbé számíthatunk arra, hogy a növendékek a sok iskolán kívüli elfoglaltságuk, különórájuk mellett, időt tudjanak szakítani ezekre a külön alkalmakra is.

Megbecsülés illeti ezért az áldozatos munkájukért a diákokat és a felkészítő tanárokat!

Öröm volt ez a májusi szakmai délelőtt Törökbálinton!

Szigetiné Horváth Zsuzsanna
szolfézs tanár, mesterpedagógus